

67. Egyedüli reményem

Kálmán Farkas
(1838–1906)

E-gye-dü-li re-mé-nyem Ó, Is-ten, csak Te vagy.
Jöjj és te-kints meg engem, Ma-gamra ó, ne hagyj!

Ne légy tő-lem oly tá - vol, Kö-nyö-rülj meg

szol - gá - don! Úr Is - ten, el ne hagyj!

2. Ha a nehéz időkben Elcsügged a szívem, Vigasztalást Igédben,
Uram, Te adj nekem! Ha kétség közt hányódom, És mentségre
nincs módom, Te tarts meg, Istenem!

Fejes István (1838–1913)